

Mám dvě starší sestry. Můj pohled na ženy to určitě ovlivnilo.

OBA JSME ZE TŘÍ DĚTÍ, TO JE VELKÁ ŠKOLA TOLERANCE

Robert Basch (38), ředitel Nadace Open Society Fund Praha, a jeho žena Tereza (38), 3 děti

Muži-manažeři se dělí na dvě skupiny. Ty, kterým otcovství profesní život neovlivní, protože se o vše spojené s dětmi stoprocentně starají jejich manželky. A pak jsou tu ti druzí, kteří nechtějí, aby kolem nich dětství potomků prosivšelo jen formou občasných společných aktivit o víkend. Takoví muži se obvykle snaží umožnit kariéru i svým partnerkám – ne kvůli druhému platu, ale protože dobře vědí, že žena potřebuje i jiné podněty než dětské pištění nebo taxikaření mezi domovem, školou a kroužky. Robert je rozhodně ten druhý případ.

Sympatičtí manželé se znají od první třídy, přesněji řečeno ze skauta. Oba mají dva sourozence a oba byli v dětství zapojováni do domácích prací, protože s třemi dětmi to prostě jinak nešlo. Robert jako nejmladší bratr dvou sester navíc vyrůstal i ve společnosti jejich kamarádek. Na otázku, jestli jej tento fakt poznamenal, odpovídá, že asi trochu ano. „Nejen ve vztahu k rodině, ale i profesně, protože součástí mé práce je i program Dejme (že)nám šanci, podporovaný Norskými fondy (www.osf.cz),“ říká Robert. Každopádně se svou manželkou prožíval situaci, když tři čtvrtě roku marně hledala zaměstnání. „Dokud nepřišla řeč na děti, byli ke

mně všichni milí. Jen jsem zmínila jejich počet, začali se chovat, jako bych byla vysoce infekční,“ konstatuje Tereza, absolventka přírodovědecké fakulty UK. „Nechápu to,“ říká Robert. „Mámy s více dětmi bývají organizačně velmi schopné a hlavně tráví pracovní dobu efektivně. Žádné řeči okolo, protože potřebují své úkoly zvládnout rychle. Matek si velmi vážím!“ Tereza po dlouhém úsilí našla uplatnění ve firmě MKS Research, kterou sama kontaktovala poté, co se doslechla, že je vstřícná vůči matkám. Pro Roberta to znamenalo přizpůsobit svůj pracovní režim, což považuje za přirozené a samozřejmé. Děti jsou přece společné.